

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างชุดการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม หน่วยการเรียนรู้ เรื่อง ถนนสายอารยธรรมจังหวัดยะลาโดยใช้รูปแบบการเรียนแบบร่วมมือ (Cooperative Learning) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดดอนทอง (สุวนະเศรี ตัณฑิกุล รายภูรศึกษาลัย) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษายะลา เขต 1 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 โดยผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการทดลอง และเก็บข้อมูลด้วยตนเองโดยนำชุดการเรียนที่สร้างขึ้นและผ่านการหาประสิทธิภาพเบื้องต้นแล้วไปใช้สอนกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/10 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2548 จำนวน 1 ห้องเรียน มีนักเรียน 40 คน โดยทดลองระหว่างวันที่ 20 กุมภาพันธ์ 2549 ถึงวันที่ 10 มีนาคม 2549 เมื่อสิ้นสุดการสอนในแต่ละชุดการเรียน ผู้วิจัยประเมินผลการเรียนโดยเก็บข้อมูลจากการร่วมกิจกรรม การทำแบบฝึกหัด และสังเกตพฤติกรรมการเรียนแบบรวมมือของนักเรียน และเมื่อเรียนด้วยชุดการเรียนครบทุกชุดแล้วได้ประเมินผลการเรียนของนักเรียนโดยให้ทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหน่วยการเรียนรู้เรื่องถนนสายอารยธรรมจังหวัดยะลา จากนั้นให้นักเรียนตอบแบบสอบถามมาเจตคติต่อการเรียน และนำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์เพื่อหาประสิทธิภาพของชุดการเรียนและเจตคติต่อการเรียนซึ่งสามารถสรุปผลการวิจัยและอภิปรายผลได้ดังนี้

สรุปผลการวิจัย

จากการวิจัย เรื่อง การสร้างชุดการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม หน่วยการเรียนรู้ เรื่อง ถนนสายอารยธรรมจังหวัดยะลา โดยใช้รูปแบบการเรียนแบบร่วมมือ (Cooperative Learning) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดดอนทอง (สุวนະเศรี ตัณฑิกุล รายภูรศึกษาลัย) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษายะลา เขต 1 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ปรากฏผลดังนี้

1. ได้ชุดการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษาศาสนา และวัฒนธรรม หน่วยการเรียนรู้ เรื่องถนนสายอารยธรรมจังหวัดยะลาโดยใช้รูปแบบการเรียนแบบร่วมมือ (Cooperative Learning) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 10 ชุด มีประสิทธิภาพ $88.85/81.92$ ซึ่งสูงกว่ามาตรฐานที่กำหนดไว้

2. ผลจากการใช้ชุดการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม หน่วยการเรียนรู้ เรื่อง ถนนสายอารยธรรมจังหวัดฉะเชิงเทรา โดยใช้รูปแบบการเรียนแบบร่วมมือ (Cooperative Learning) นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนเป็นไปทางบวกสูง

อภิปรายผล

จากผลการใช้ชุดการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม หน่วยการเรียนรู้เรื่องถนนสายอารยธรรมจังหวัดฉะเชิงเทรา โดยใช้รูปแบบการเรียนแบบร่วมมือ (Cooperative Learning) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดคุณทอง (สุวนันดร์ศิริ ตัณฑิกุล รายภูรีศึกษาลัย) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 10 ชุดการเรียน ผ่านเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด โดยภาพรวมคิดเป็นร้อยละ 88.85 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนด้วยชุดการเรียนผ่านเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดโดยรวมคิดเป็นร้อยละ 81.92 ดังนั้นประสิทธิภาพของชุดการเรียนจึงสูงกว่า เกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้คือ $88.85 / 81.92$ และเมื่อสอบตามความคิดเห็นของนักเรียนหลังเรียน ด้วยชุดการเรียนคร่าวๆ กดดูดแล้ว พบร่วมนักเรียนมีเจตคติต่อการเรียนดีขึ้น ด้วยเหตุผลดังไปนี้

1. ชุดการเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นผ่านขั้นตอนการสร้างอย่างเป็นระบบ โดยในขั้นตอนแรก ผู้วิจัยได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเนื้อหาที่เป็นหลักสูตรท่องถิ่นกับหลักสูตรแกนกลาง มาตรฐาน การเรียนรู้ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง คานเวลา การวัดผล และประเมินผลจากคู่มือการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐาน งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาหลักสูตรสาระท่องถิ่น และสำรวจความต้องการ ของชุมชน โดยการให้ผู้ปกครองนักเรียนตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับความต้องการในการพัฒนาหลักสูตร สาระท่องถิ่น โดยมีเนื้อหาสาระเกี่ยวกับสถานที่สำคัญต่าง ๆ ในจังหวัดฉะเชิงเทรา ให้ผู้ปกครอง และนักเรียนเลือก จากนั้นจึงนำผลการสำรวจมาจัดลำดับความสำคัญเพื่อคัดเลือกเนื้อหาสาระมาใช้ ในการจัดการเรียนรู้ให้กับนักเรียน โดยคำนึงถึงความเหมาะสมของวัย และระดับชั้นเรียนให้ สอดคล้องกับสภาพชุมชน และความต้องการของผู้เรียน ซึ่งในขั้นตอนนี้ทำให้ได้ข้อมูลสำหรับ นำมาใช้ ในการจัดทำหลักสูตรท่องถิ่นเพื่อตอบสนองความต้องการของชุมชน ได้อย่างเหมาะสม ตามทักษะของนักการศึกษาที่กล่าวไว้แล้วข้างต้น ในหน้า 33 จากนั้นผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารที่ เกี่ยวข้องกับการสร้างชุดการเรียน โดยยึดขั้นตอนการสร้างของ ดร.ชัยยงค์ พรมวงศ์ (ชม. ภูมิภาค. น.ป.ป., หน้า 100) โดยชุดการเรียนนี้ได้ผ่านการตรวจสอบความถูกต้องตามความเหมาะสมของ เนื้อหา ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง กิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบการเรียนแบบร่วมมือ (ทิศนา แ xenon, 2547, หน้า 96-103) สื่อการเรียนรู้ แหล่งเรียนรู้ แบบฝึกหัดประจำชุดการเรียน แบบสังเกต พฤติกรรมการเรียนแบบร่วมมือ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแบบสอบถามเจตคติ

ต่อการเรียนจากคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ และผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่าน (ภาคผนวก ก) ผ่านการทดสอบกับนักเรียนเป็นรายบุคคล และรายกลุ่มที่คัดเลือกความสามารถเก่ง ปานกลาง และอ่อน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของภาษา ความเหมาะสมของเวลา กิจกรรม และสื่อการเรียนรู้ และนำข้อมูลร่องที่พูดมาก่อนให้สมบูรณ์ จนได้ชุดการเรียนที่มีประสิทธิภาพเหมาะสมที่จะนำไปทดลองใช้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างเพื่อหาประสิทธิภาพของชุดการเรียน ได้

2. ใน การสร้างชุดการเรียนผู้วิจัยได้นำเนื้อหาสาระเกี่ยวกับสถานที่สำคัญต่าง ๆ ในจังหวัดเชียงใหม่โดยจัดลำดับเนื้อหาจากการคัดเลือกของผู้ปกครองและนักเรียนมาใช้ใน การจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนแบบร่วมมือ (Cooperative Learning) ตามแนวคิดของ ขอหันสันและขอหัน วิถีกษณะคือจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม เล็ก ๆ ตามความเหมาะสม สามารถแต่ละกลุ่มนิมิตความสามารถทางการเรียนแตกต่างกัน เน้นการพึ่งพา อาศัยกัน ช่วยเหลือกันในการเรียนและรับผิดชอบผลการเรียนร่วมกัน ความสำเร็จของกลุ่มนี้ขึ้นอยู่กับ ความร่วมมือของสมาชิกกลุ่มทุกคน และเมื่อนักเรียนเรียนด้วยชุดการเรียนครบถ้วนแล้วนักเรียน มีความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับน่าพอใจ พบได้จากการที่นักเรียนทำกิจกรรมทำแบบฝึกหัด และ พฤติกรรมการเรียนแบบร่วมมือแต่ละชุดมีประสิทธิภาพ โดยรวมคิดเป็นร้อยละ 88.25 ซึ่งสูงกว่า เกณฑ์มาตรฐาน 80 ตัวแรก

3. จากการสังเกตพฤติกรรมของผู้วิจัยนักเรียนที่ใช้ชุดการเรียนรูปแบบการเรียนแบบ ร่วมมือ (Cooperative Learning) นั้นนักเรียนมีส่วนร่วมในการปฏิบัติกิจกรรมการเรียนการสอน ตั้งแต่เริ่มกิจกรรมกลุ่มนักเรียนจะมีโอกาสได้อภิปรายเนื้อหาที่เรียนกับเพื่อนในกลุ่มนิมิต กระตือรือร้นในการเรียนและปฏิบัติกรรมร่วมกันเพื่อน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ นักเรียนที่มี ความสามารถสูง จะช่วยอธิบายให้เพื่อนที่ยังไม่เข้าใจได้เรียนรู้และช่วยเหลือกัน ซักถามเนื้อหา ในส่วนที่ตนไม่เข้าใจกันภายในกลุ่มทำให้นักเรียนที่เรียนช้ามีความมั่นใจขึ้น ส่วนนักเรียนที่มี ความสามารถสูงนี้ เกิดความภาคภูมิใจ และรู้สึกว่าตนเองประสบความสำเร็จด้านการเรียน สร้างผลให้เกิดความสนใจในบทเรียนที่เรียนและไม่รู้สึกว่าเนื้อหาที่เรียนนั้นยาก

4. ผลการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน หน่วยการเรียนรู้เรื่องถนนสาย อารยธรรมจังหวัดเชียงใหม่ คิดเป็นร้อยละ 81.92 ทั้งนี้เนื่องมาจากหลักสูตรที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น ทดสอบล้องกับสภาพของท้องถิ่นและความต้องการของผู้เรียน การจัดกิจกรรมแบบร่วมมือ (Cooperative Learning) เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่แบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มเล็ก ๆ 4-5 คน ช่วยกัน ทำกิจกรรม ศึกษาด้านค่าวิชา แลกเปลี่ยนความคิดเห็นและช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ทัศนศึกษา แหล่งเรียนรู้ ร่วมรับฟังความรู้จากวิทยากรท้องถิ่น สรุปผลการเรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติจริง เรียนรู้ในสิ่งที่ใกล้ตัวและพบเห็นสถานที่ต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันของคน จึงส่งผลให้นักเรียน

มีความรู้ ความเข้าใจชุดการเรียนแต่ละชุดเป็นอย่างยิ่ง ทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80 ตัวหลัง

5. ผลการสอนตามเจตคติของผู้เรียนต่อการเรียนรู้เรื่องกลุ่มสาระสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมหน่วยการเรียนรู้เรื่องถนนสายอารยธรรมจังหวัดฉะเชิงเทราพบว่านักเรียนมีเจตคติ ต่อการเรียนอยู่ในระดับ 2.95 เป็นไปในทางบวกสูง จึงกล่าวได้ว่าชุดการเรียนที่ผู้จัดสร้างขึ้น เหมาะสมกับนักเรียนทั้งในด้านเนื้อหาและกิจกรรมอีกทั้งยังได้ออกไปทศนศึกษาแหล่งเรียนรู้ ซึ่งนักเรียนได้สัมผัสกับสภาพของสถานที่สำคัญต่าง ๆ ด้วยตนเองจึงทำให้เกิดความสนใจต่อการเรียนรู้ เกิดความรัก เห็นคุณค่า และภาคภูมิใจในท้องถิ่นของตนเองมากขึ้นซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดในการ พัฒนาจิตพิสัยของบุญ (Bloom, 1956 อ้างถึงใน ทศนศึกษา แบบมี, 2545, หน้า 235) ที่กล่าวว่า การพัฒนาการค้านิจพิสัยนั้นเป็นผลมาจากการที่ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ตรงเกี่ยวกับค่านิยมนั้น

การใช้ชุดการเรียนหน่วยการเรียนรู้เรื่องถนนสายอารยธรรมจังหวัดฉะเชิงเทรา รูปแบบ การเรียนแบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดหนองทอง (สุวัฒนาครี ตัณฑิกุล รายภูรีศึกษาลัย) มีประสิทธิภาพ 88.25/ 81.92 สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด สอดคล้องกับผลการวิจัยของณีรัตน์ เสนอสวาก (2546) ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดการเรียนกับ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยปรากฏว่าภายหลังการทดลอง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนสูงขึ้น สอดคล้องกับรัชนี มนีโภศา (2540) ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดการเรียน โดยวิธีการเรียนแบบร่วมมือให้กับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยปรากฏว่าภายหลัง การทดลองแล้วผลการสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น และยังสอดคล้องกับชำนาญ คำชู (2547) ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดการเรียนโดยวิธีการเรียนแบบร่วมมือกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยปรากฏว่าภายหลังการทดลองนักเรียน มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนสูงขึ้น

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้นจึงกล่าวได้ว่าชุดการเรียนที่ผู้จัดสร้างขึ้นเป็นชุดการเรียน ที่ผ่านขั้นตอนการผลิตอย่างเป็นระบบทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้และมีความเข้าใจในบทเรียน ตามผลการเรียนรู้ที่คาดหวังที่กำหนดไว้ เป็นผลทำให้ชุดการเรียนกลุ่มการเรียนรู้สาระสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมหน่วยการเรียนรู้เรื่องถนนสายอารยธรรมจังหวัดฉะเชิงเทรา รูปแบบการเรียน แบบร่วมมือมีประสิทธิภาพสามารถนำไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนต่อไปได้

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

1.1 เนื่องจากชุดการเรียนที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพสูง ดังนั้นผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัด การศึกษาในโรงเรียนที่จะนำชุดการเรียนนี้ไปใช้สอนควรพิจารณาความเหมาะสมและปรับเนื้อหา

ให้เข้ากันท่องถี่ของโรงเรียนนั้น ๆ เพราะเนื้อหาที่ผู้วิจัยนำมาสร้างชุดการเรียนมาจากหลักสูตรสาระท้องถิ่นที่ผู้วิจัยสอนอยู่

1.2 การจัดกิจกรรมการเรียนรูปแบบการเรียนแบบร่วมมือ (Cooperative Learning) ครูผู้สอนควรเตรียมตัวให้พร้อมเกี่ยวกับการจัดเตรียมเอกสารให้ครบถ้วน จัดนักเรียนเข้ากลุ่มโดยคงความสามารถ และควรชี้แจงบทบาทของนักเรียนให้ชัดเจน เพื่อการปฏิบัติตามที่ถูกต้อง ต่อการปฏิบัติภาระสอนเรียนรู้

1.3 การใช้ชุดการเรียนรูปแบบการเรียนแบบร่วมมือ (Cooperative Learning) พบว่า บทบาทการทำกิจกรรมการเรียนรู้ นักเรียนที่มีความสามารถปานกลางและเรียนช้า บทบาทจะมีน้อย ครูควรให้การช่วยเหลืออย่างใกล้ชิด

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัย

2.1 ใน การศึกษาวิจัยครั้งต่อไป ควรเปรียบเทียบผลลัพธ์ทางการเรียนระหว่าง การใช้ชุดการเรียนรูปแบบการเรียนแบบร่วมมือ (Cooperative Learning) กับวิธีสอนปกติ

2.2 การใช้ชุดการเรียนรูปแบบการเรียนแบบร่วมมือ (Cooperative Learning) กับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ไม่เหมาะสมกับนักเรียนที่อ่านหนังสือไม่คล่อง

2.3 ควรมีการสร้างชุดการเรียนรูปแบบการเรียนแบบร่วมมือ (Cooperative Learning) สำหรับใช้สอนกับกลุ่มสาระอื่น ๆ